

Arrest

nr. 206 063 van 27 juni 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. KEULEN
Koningin Astridlaan 77
3500 HASSELT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 5 maart 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 februari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 maart 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 mei 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat J. KEULEN, en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 25 januari 2016 België is binnengekomen, diende een verzoek om internationale bescherming in, als niet-begeleide minderjarige vreemdeling. Op 15 april 2016 nam de dienst Voogdij van de FOD Justitie de beslissing tot aanstelling van een voogd, omdat verzoeker na leeftijdsonderzoek 15,5 jaar oud is, met een standaarddeviatie van 1,5 jaar.

1.2. Op 6 februari 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 6 februari 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 26/01/2016

U werd op 8 november 2017 van 14u02 tot 17u40 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) bijgestaan door een tolk die het Pasjtoue machtig is. Uw advocaat, meester Hans Van Rompaey, was gedurende het hele gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Pasjtoen en heeft u de Afghaanse nationaliteit. U bent afkomstig uit het dorp Logarlam, in het district Qarghayi van de provincie Laghman. U bent elf jaar naar school geweest en gaf daarna polio vaccinaties aan kinderen van 1392 (2013/2014) tot uw vertrek.

Op een vrijdag gaf het hoofd van de Afghan National Police (ALP), Nazar Mohammad, de namen van een aantal talibs, waaronder Mullah A., en hun leiders. Een maand daarna zag u Mullah A. tijdens uw werk, bij het vaccineren van kinderen, in het dorp Mehrab Qala. Toen u terug naar uw dorp ging, zei u tegen Nazar Mohammad dat u Mullah A. had gezien in Mehrab Qala. Nazar Mohammad verwittigde het districtskantoor en A. werd gearresteerd. A. werd twee maanden lang vastgehouden in de gevangenis. Een dorpeling die in de gevangenis werkte, L., zag A. daar. A. zei L. dat hij door uw spionage gearresteerd was en dat hij zijn mensen had gezegd dat u gearresteerd en gedood moest worden. L. ging terug naar huis en vertelde dit aan uw vader. Uw ouders besloten dat u uit Afghanistan moest vertrekken en regelden een smokkelaar. U verliet Afghanistan op de 14 djedi 1394 (4 januari 2016) en kwam in België aan op 25 januari 2016. U diende een asielaanvraag in op 26 januari 2016.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u uw taskara, een brief van uw school, uw schoolresultaten, een attestatie van uw werk van het geven van polio vaccinaties door het Ministerie van Volksgezondheid, een overzicht van de salarissen van diegenen die de vaccinaties gaven van de Wereldgezondheidsorganisatie, een dreigbrief van de taliban en veertien foto's van uzelf neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Er werd vastgesteld dat uw verklaringen over uw regio van herkomst ernstig tekort schieten.

Gevraagd naar de munt die gebruikt wordt in uw district, zegt u dat dit afghani is (CGVS, p. 16). Gevraagd of afghani de enige munt is die gebruikt wordt in uw district, zegt u van wel (CGVS, p. 16). Gevraagd of u ooit van kaldar hebt gehoord, zegt u dat mensen zeggen dat kaldar ook bestaat (CGVS, p. 17). Gevraagd waar het gebruikt wordt, zegt u het niet te weten (CGVS, p. 17). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, worden er voornamelijk Pakistaanse roepies, of kaldar, gebruikt in de zuidelijke provincies van Afghanistan, door de nabijheid van het buurland Pakistan (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u niet op de hoogte bent van de gebruikelijke munteenheid in uw regio, doet vragen rijzen omtrent uw voorgehouden herkomst.

Gevraagd of er dammen in uw regio zijn, zegt u van niet (CGVS, p. 27). Gevraagd of Darunta gekend is voor iets, zegt u dat er vissen zijn daar (CGVS, p. 27). Gevraagd hoe mensen elektriciteit krijgen in uw regio, zegt u dat mensen zonnepanelen gebruiken (CGVS, p. 28). Opnieuw gevraagd hoe elektriciteit in de regio wordt gegenereerd, zegt u dat er enkel zonnepanelen zijn in uw dorp (CGVS, p. 28). Gevraagd of er dammen zijn die elektriciteit genereren in uw district, zegt u van niet (CGVS, p. 31). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, is er een dam in Darunta die elektriciteit genereert. Deze dam is vitaal voor de elektriciteitsvoorziening in de regio (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u hiervan geen weet hebt, ondanks dat u naar Darunta geweest zou zijn (CGVS, p. 15), is opvallend.

Gevraagd of er honing wordt verzameld in uw regio, zegt u dat dat misschien gebeurt, maar dat u het niet zag (CGVS, p. 16). Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt, dat er een imkerij in uw dorp is (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Gevraagd welke districten aan uw district grenzen, noemt u Bad Pagh en de provinciale hoofdstad (CGVS, p. 4). Gevraagd of er nog districten zijn die grenzen aan uw district, zegt u van niet en herhaalt u uw vorig antwoord (CGVS, p. 4). Gevraagd of er een andere provincie aan uw district grenst, noemt u Nangarhar op (CGVS, p. 4). Gevraagd welke districten van Nangarhar aan uw district grenzen, noemt u Behsud op (CGVS, p. 4). Gevraagd of er nog districten van Nangarhar aan uw district grenzen, zegt u dat u het niet weet (CGVS, p. 4). Gevraagd naar Surkhrod, weet u dat het een district is (CGVS, p. 25). Gevraagd waar het ligt, zegt u louter dat er jongens in het centrum van Surkhrod, Nangarhar, afkomstig zijn (CGVS, p. 25). In werkelijkheid grenst het district Qarghayi aan de districten Mehtarlam, Alingar, Surkhrod, Dara-e-Nur, Behsud, Khogyani, Kuzkunar en Surobi, waarbij de districten Surkhrod, Dara-e-Nur, Behsud, Khogyani en Kuzkunar tot de provincie Nangarhar behoren en het district Surobi tot de provincie Kaboel behoort (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Gevraagd welke provincies aan uw provincie grenzen, noemt u Nangarhar, Surobi en Nuristan op (CGVS, p. 24). Gevraagd of er nog provincies zijn die aan uw provincie grenzen, noemt u Badakshan op (CGVS, p. 24). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, grenzen de provincies Kapisa, Kaboel, Nangarhar, Pansjir, Nuristan en Kunar aan uw district (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Gezien uw herkomst uit het district Qarghayi en uw scholingsgraad is het vreemd dat uw kennis hierover in dergelijke mate beperkt is.

Verder weet u geenszins uw reisweg te beschrijven van Laghman tot de grens met Afghanistan. Gevraagd welke steden en/of regio's u bent gepasseerd op uw weg naar de grens, zegt u dat jullie 's nachts vertrokken met de smokkelaar, dat jullie naar bussen werden gebracht, dat jullie afgezet werden in Kandahar, en naar de woestijn werden gebracht (CGVS, p. 15). Gevraagd waar u de grens hebt overgestoken, zegt u het niet te weten (CGVS, p. 15). Opnieuw gevraagd welke steden en/of regio's u gepasseerd bent op uw weg naar de grens, zegt u dat ze zeiden dat het Iran was toen jullie de grens overstaken (CGVS, p. 15). Gevraagd of u van andere steden of regio's weet die u bent gepasseerd op uw reisweg, behalve Kandahar, zegt u van niet (CGVS, p. 15).

Gevraagd hoe het komt dat uw kennis hierover zo beperkt is, zegt u louter dat de reis 's nachts was (CGVS, p. 15). Gevraagd naar constructie van nieuwe wegen tijdens uw verblijf daar, zegt u dat de kleine brug van het district gebouwd is (CGVS, p. 17). Opnieuw gevraagd of er constructie van nieuwe wegen in het district was toen u er verbleef, zegt u dat de weg al compleet was voor uw vertrek (CGVS, p. 17). Opnieuw gevraagd of er constructie van nieuwe wegen in het district was toen u er verbleef, zegt u van niet (CGVS, p. 17). Gevraagd of er wegen geasfalteerd werden tijdens uw verblijf, zegt u van niet (CGVS, p. 17-18). Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt, dat in 2012 een nieuwe weg werd aangelegd van Mandrawar/Mandror – een dorp dichtbij Logarlam – tot Darunta. In 2014 werden de werken aan de asfaltering van de weg tussen Tarang en Lamati – dorpen die evenmin ver van uw dorp liggen – begonnen (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

In 2010 werd een weg in Charbagh nog vernieuwd (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier) en in 2012 werd een weg van 28 kilometer geasfalteerd in het district (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Uw gebrek aan kennis over invloedrijke en belangrijke personen uit uw regio is eveneens opvallend. Gevraagd naar het hoofd van het district, noemt u Abdul Jabbar Naeemi (CGVS, p. 19). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, was Abdul Jabbar Naeemi op het moment van uw vertrek de gouverneur van de provincie Laghman. De districtschef bij uw vertrek was Asadullah Behbud (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Gevraagd wat u weet over Abdul Jabbar Naeemi, zegt u het niet te weten (CGVS, p. 19). Gevraagd wie hoofd van het district was vóór hem, noemt u Alef Shah op (CGVS, p. 19). In werkelijkheid was Haji Saleh Mohammad Niazi hoofd van het district vóór Asadullah Behbud (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Later corrigeert u zichzelf en zegt u dat Abdul Jabbar Naeemi de gouverneur was en Asadullah Behbud de districtschef (CGVS, p. 19). Gevraagd wat u weet over Asadullah Behbud, zegt u geen info te hebben (CGVS, p. 19). Gevraagd naar de gouverneur bij uw vertrek, noemt u Fazlullah Mujadeddi op (CGVS, p. 19). Fazlullah Mujadeddi was echter de gouverneur vóór Abdul Jabbar Naeemi (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u inconsistente verklaringen aflegt over belangrijke personen in uw district en provincie, doen verdere vragen rijzen.

Verder dient erop gewezen te worden dat uw verklaringen over de veiligheidssituatie in uw regio tekort schieten. Gevraagd naar de veiligheidssituatie bij uw vertrek, zegt u dat het altijd slecht is (CGVS, p. 26). Gevraagd of er opvallende veiligheidsincidenten in de regio zijn geweest tijdens uw verblijf daar, zegt u van niet (CGVS, p. 28). Gevraagd of er veiligheidsincidenten in de provinciale hoofdstad waren toen u er was, zegt u dat er altijd aanslagen waren en dat er geen aanslagen waren toen u er was (CGVS, p. 28). U noemt later de aanslag op Abdullah Laghmani en Mohammad Rahim zelf op (CGVS, p. 29). Gevraagd of er nog andere grote incidenten waren, zegt u dat er een jongen werd onthoofd in het dorp en dat er een zelfmoordaanslag tegen de Amerikanen was voor het districtskantoor zes jaar geleden (CGVS, p. 29). Gevraagd of er ooit ontvoeringen waren in uw district, zegt u er niet van te weten (CGVS, p. 30). Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt, dat er in het jaar van uw vertrek verschillende veiligheidsincidenten plaatsvonden in uw district. Zo was er in april 2015 nog een schietpartij in de Gamberi basis, waar 11 soldaten gedood werden en vonden er vijf aanslagen van de taliban plaats in 2015. In juli 2015 werden zes gekidnapte personen vrijgelaten na bemiddeling door de provinciale raad en de tribale ouderen (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Ook in de provinciale hoofdstad Mehtarlam vonden er verschillende veiligheidsincidenten plaats in het jaar van uw vertrek. In januari 2015 vond er nog een zelfmoordaanslag plaats op een begrafenis van een politieman waarbij 16 mensen gedood werden en 39 mensen gewond raakten (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u van deze incidenten niet op de hoogte bent, ondanks dat u naar de radio luisterde (CGVS, p. 15) en onafgebroken in uw district hebt gewoond tot voor uw vertrek, is merkwaardig.

Gevraagd welke politieke partijen u kent, zegt u dat u geen partij kent (CGVS, p. 29). Gevraagd of u al gehoord hebt van Hezb-e-Islami, zegt u van niet (CGVS, p. 31). Nochtans is Laghman één van gebieden in Afghanistan waar Hezb-e-Islami goed vertegenwoordigd is (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Gevraagd naar overstromingen in uw district, zegt u dat er vier jaar voor uw vertrek een overstroming was (CGVS, p. 18). Gevraagd wanneer de laatste overstroming was, zegt u dat dit vier voor uw vertrek was, "misschien in 1390" (CGVS, p. 18). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, vond er in het jaar van uw vertrek, februari 2015, nog een overstroming plaats in uw district waarbij vijftig mensen gered moesten worden door het leger (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Verder bleek u niet op de hoogte van de gebeurtenissen in uw regio in het verleden. Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, werd Qarghayi zwaar getroffen in de strijd om de controle over de Kaboel-Jalalabad weg en Jalalabad in de jaren '80. In maart 1984 verliet bijna 95% van de populatie het gebied na moordpartijen waarbij ongeveer 1500-1600 mensen en 4000 dieren gedood werden door de Sovjets. Gevraagd wat er in Afghanistan gebeurd is tijdens de laatste 30 jaar, vraagt u hoe u dat moet weten (CGVS, p. 30). Geconfronteerd met uw verklaringen dat u geschiedenis als vak had op school, zegt u dat u niet van die dingen weet (CGVS, p. 30). Gevraagd wat de dorpsouderen u zeiden over de geschiedenis van uw regio, zegt u dat ze niets zeiden (CGVS, p. 30). Gevraagd of u iets weet van een Russische aanwezigheid in Afghanistan, zegt u dat u geen informatie hebt (CGVS, p. 30).

U legt ook opmerkelijke verklaringen af over het bedrag waarmee uw reis bekostigd zou zijn. Volgens uw verklaringen heeft uw vader 7000 dollar betaald voor uw reis (CGVS, p. 14). Gevraagd hoe uw vader dit geld heeft verzameld, zegt u dat hij misschien geld had (CGVS, p. 14). Gevraagd wat u daarmee bedoelt, zegt u dat u het niet weet (CGVS, p. 14). Gevraagd hoe het komt dat u dit niet weet, gezien de grote som geld, zegt u opnieuw dat hij misschien geld had en dat u het niet weet (CGVS, p. 14). Gezien uw vader volgens uw verklaringen een landbouwer was met 2 à 2.5 jerib land, die 6 à 7 maanden voor zijn vertrek een auto-ongeval had gehad en zodoende niet kon werken (CGVS, p. 6), doet uw onwetendheid hierover verbazen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Laghman, Afghanistan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Afghanistan heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in dit land hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De neergelegde documenten vermogen de appreciatie van het Commissariaat-Generaal niet te wijzigen. Uw taskara, de brief van uw school, uw schoolresultaten, een attestatie van uw werk van het geven van poliovaccinaties door het Ministerie van Volksgezondheid, een overzicht van de salarissen van diegenen die de vaccinaties gaven van de Wereldgezondheidsorganisatie en de dreigbrief van de taliban kunnen uw relaas en herkomst slechts ondersteunen bij geloofwaardige verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is. Uit objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afgaanse "officiële" documenten kunnen verkregen worden. Veel Afgaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afgaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. Wat betreft de foto's die van uzelf neerlegt, dient er op gewezen worden dat hieruit niet afgeleid kan worden op welke locatie deze foto's genomen zijn, noch of u er hebt verbleven tot voor uw vertrek uit Afghanistan.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afgaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 8 november 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en

reisdocumenten (CGVS, p. 2). U werd tijdens (CGVS, p. 19) op het einde van het gehoor (CGVS, p. 32) uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan, maar u bleef vasthouden aan uw verklaringen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw aanvraag toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofdzaak geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert twee middelen aan.

- In een eerste middel acht verzoeker de volgende bepalingen geschonden:

"artikel 48/3 Vreemdelingenwet en van artikel 1 van de Conventie van Genève in samenhang met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur. met name de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel alsook in samenhang met artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen".

Hij licht concreet toe als volgt:

"Ter staving van deze beweringen verwijst verwerende partij naar zogenaamde hiaten en inconsequenties in verzoekers' verklaring;

1. Gebruikte munt

Verzoeker verklaarde dat de gebruikte munt in zijn district 'Afghani' is. Verzoeker verklaart kennis te hebben van de munteenheid 'Kaldar' doch kan niet precies zeggen waar deze gebruikt wordt. Volgens verwerende partij wordt 'Kaldar' (oftewel Pakistaanse roepies) voornamelijk gebruikt in de Zuidelijke provincies van Afghanistan en meent zij hieruit af te leiden dat verzoeker niet op de hoogte is van de gebruikelijke munteenheid in zijn regio, hetgeen vragen doet rijzen omtrent zijn voorgehouden herkomst. Dat verzoeker weldegelijk kennis heeft van de munteenheid 'Kaldar', doch het niet precies kunnen situeren waar deze munt voornamelijk gebruikt wordt, is op zich geen bewijs dat verzoeker niet afkomstig is uit zijn dorp Logarlam.

Bovendien is deze munteenheid 'Kaldar' afkomstig van het buurland Pakistan en is het geen nationale munt voor verzoeker.

2. Kennis van voornaamste energieleverancier

Verzoeker verklaarde dat de mensen van zijn regio voornamelijk elektriciteit krijgen door zonnepanelen. Verzoeker heeft geen kennis van dammen die elektriciteit genereren, hoewel verwerende partij stelt dat er een dam is in Darunta die elektriciteit zou genereren.

Dat het niet op de hoogte zijn van de voornaamste energieleverancier voornamelijk kan verklaard worden door de jeugdige leeftijd die verzoeker had toen hij zijn geboortedorp moest verlaten. Verzoeker was slechts 17 toen hij naar België kwam en woonde nog bij zijn ouders voor zijn vertrek.

Dat het dus niet ongewoon is dat verzoeker niet op de hoogte is van de voornaamste energieleverancier.

3. Honing

Verwerende partij vindt het vreemd dat verzoeker niet op de hoogte is van het feit dat er zich een imkerij bevindt in zijn dorp.

Dat verzoeker nooit heeft verklaard dat dit niet aanwezig was in zijn dorp, enkel dat hij dit nooit gezien heeft.

Dat het niet ongewoon is dat verzoeker niet volledig op de hoogte is van alle activiteiten in zijn dorp.

4. Kennis grensdistricten en grensprovincies

Op de vraag welke districten zouden grenzen aan het district Qarghayi, kan verzoeker geen volledig antwoord geven. Ook verzoekers' kennis over de provincies die grenzen aan zijn provincie blijkt niet volledig.

Verwerende partij leidt hieruit af dat, rekening houdend met de herkomst en scholingsgraad, het vreemd is dat verzoekers' kennis beperkt is.

Dat het loutere feit dat verzoeker geen perfecte geografische kennis heeft van zijn buurprovincies of districten, is op zich geen bewijs dat hij niet afkomstig zou zijn van zijn geboortedorp Logarlam, in het district Qarghayi van de provincie Laghman.

5. Beschrijving reisweg

Verzoeker kan geen gedetailleerde beschrijving geven van zijn reisweg van Laghman tot de grens met Afghanistan. Verzoeker verklaart 's nachts vertrokken te zijn met de smokkelaar, naar bussen werden gebracht, vervolgens werden zij afgezet in Kandahar en naar de woestijn gebracht.

Dat het absoluut niet abnormaal is dat verzoeker geen gedetailleerde beschrijving kan geven van zijn reisweg en dit om verschillende redenen.

Ten eerste was verzoeker helemaal niet op de hoogte van de reisweg die zij zouden nemen. De vader van verzoeker heeft via een dorpsgenoot, m.n. Rahim, een smokkelaar geregeld. Verzoeker zelf had geen inspraak, noch inbreng in de regeling van vertrek of de reisweg die zij zouden nemen.

Ten tweede werd verzoeker tijdens deze reisweg op geen enkel moment ingelicht over de afgelegde afstand, de af te leggen afstand of enige andere informatie omtrent de reis.

Ten derde vond de reis 's nachts plaats, waardoor het voor verzoeker onmogelijk was om zich op elk moment te kunnen situeren en de reisweg te volgen.

Dat gezien deze feiten het absoluut normaal is dat verzoeker zijn reisweg niet kan beschrijven.

6. Constructie van nieuwe wegen

Verwerende partij is van mening dat aangezien verzoeker niet op de hoogte was van bepaalde wegenconstructiewerken in naburige dorpen, dit een argument vormt in zijn overtuiging dat verzoekers' verklaringen over zijn regio en herkomst ernstig tekort schieten.

Dat dit een zeer zwakke argumentatie is. Dat het niet op de hoogte zijn van bepaalde wegenconstructiewerken absoluut geen bewijs is dat verzoeker vormt dat verzoeker niet afkomstig zou zijn van Laghman.

Dat verzoeker stellig is omtrent het feit dat hij geboren is te Logarlam en altijd in zijn dorp Laghman gewoond heeft.

7. Kennis over regionale invloedrijke en belangrijke personen

Verzoeker heeft kennis van Abdul Jabbar Naeemi, gouverneur van de provincie Laghman, Asadukkah Behbud, districtschef bij verzoekers vertrek en Fazlullah Mujadeddi, gouverneur voor Abdul Jabbar Naeemi.

Doch meent verwerende partij dat, aangezien verzoeker zich éénmaal corrigeerde over de chronologie van gouverneurschap, hij 'inconsistente verklaringen aflegt over belangrijke personen in uw district en provincie', hetgeen vragen doet rijzen.

Dat verzoekers' kennis over belangrijke en invloedrijke personen in zijn regio, rekening houdend met zijn jeugdige leeftijd, meer dan behoorlijk is en een vergissing omtrent de chronologie van gouverneurschap hier geen afbreuk aan doet.

8. Verklaringen omtrent veiligheidssituatie in regio

Verzoeker geeft tijdens zijn verklaring spontaan kennis van verschillende veiligheidsincidenten zoals de aanslag op Abdullah Laghmani en Mohammad Rahim, alsook de onthoofding van een jongen in zijn dorp en een zelfmoordaanslag tegen de Amerikanen voor het districtskantoor. Verder verklaart verzoeker dat de veiligheidssituatie in zijn regio altijd slecht geweest is en slecht was bij zijn vertrek.

Verwerende partij vindt het merkwaardig dat verzoeker bepaalde schietincidenten en ontvoeringen niet vermeldt, of zich deze niet meteen meent te herinneren aangezien hij naar de radio luisterde en een onafgebroken verblijf had in zijn district.

Dat verzoeker wel degelijk kennis had van verschillende veiligheidsincidenten in zijn district maar aangezien de algemene veiligheidssituatie in diens district altijd precair geweest is en er talloze voorbeelden te geven zijn, is het niet abnormaal dat verzoeker zich niet elk incident meteen voor de geest kan halen, laat staan spontaan alles kan weergeven. Er kan van niemand verwacht worden een lopend geschiedenisboek te zijn en kennis te hebben van elk incident in zijn district.

Dat deze argumentatie onvoldoende is om te besluiten dat verzoeker niet onafgebroken verbleven is in zijn district.

9. Kennis politieke partijen

Verzoeker geeft aan geen politieke partijen te kennen. Ook verklaart verzoeker nog nooit gehoord te hebben van Herb-e-Islami.

Dat verzoekers' gebrek aan politieke kennis te wijten is aan enerzijds zijn jeugdige leeftijd bij vertrek en anderzijds zijn persoonlijke interesse.

10. Geen kennis van overstromingen in zijn district

Verzoeker had niet meteen kennis van een bepaalde overstroming in zijn district waarbij 50 mensen gered moesten worden door het leger.

Dat dit als losstaand feit geheel ontoereikend is om te beoordelen dat verzoeker niet onafgebroken verbleven is in zijn district.

11. Gebeurtenissen in regio

Volgens informatie waarover het CGVS beschikt werd Qarghayi zwaar getroffen in de strijd om de controle over de Kaboel-Jalalabad weg en Jalalabad in de jaren '80. Verder zou in maart 1984 bijna 95% van de populatie het gebied na moordpartijen verlaten hebben. Over deze geschiedenisfeiten verklaart verzoeker niets te weten. Op de vraag wat er de laatste 30 jaar in Afghanistan gebeurd is, geeft verzoeker ook aan dit niet meteen te weten.

Dat het gebrek aan deze kennis enerzijds te wijten is aan verzoekers' jeugdige leeftijd. Verzoeker is slechts in 1999 geboren, hetgeen maakt dat deze feitelijkheden zich hebben afgespeeld ver voor zijn geboorte. Anderzijds is dit gebrek te wijten aan de gebrekkige scholingsgraad en onvolledigheid van de geschiedenisles die verzoeker heeft kunnen genieten.

Dat het feit dat verzoeker niet op de hoogte is van deze gebeurtenissen en geschiedenis van zijn land, absoluut geen bewijs vormt dat verzoeker niet van zijn geboorte, zijnde 1999, tot zijn vertrek, zijnde 2016 verbleven is in zijn dorp Logarlam, in het district Qarghayi van de provincie Laghman.

12. Bekostiging reis

Verzoeker geeft tijdens zijn verklaring duidelijk aan dat zijn reis naar België volledig geregeld en betaald werd door zijn vader. Hij weet niet hoe zijn vader dit heeft kunnen bekostigen. Doch verzoekers' onwetendheid hieromtrent is niet abnormaal. De veiligheid van een kind is onbetaalbaar voor elke ouder. Het is daarom niet abnormaal dat zijn ouders een exorbitante som zou betalen. Dat verzoekers' vader hem niet belast heeft met de feitelijkheden hiervan is doodnormaal.

Dat bovenstaande punten volledig ontoereikend zijn om te besluiten dat verzoeker het niet aannemelijk gemaakt heeft dat hij daadwerkelijk afkomstig is uit Laghman, Afghanistan.

Dat er geen rekening wordt gehouden met de gedetailleerde verklaringen die verzoeker aflegt betreffende zijn leven en bezigheden in Laghman. Verzoeker verklaart dat hij naar school ging te Qarghayi Agricultural School, doch dat er nog andere scholen dicht in de buurt liggen zoals: Mandrawar Lycee, Qarghayi Lycee en Agricultural School.

Dat verzoeker een uitgebreide kennis heeft van deze scholen is normaal aangezien dit rechtstreeks betrekking heeft op zijn leefwereld.

Verder geeft verzoeker ook een uitgebreide beschrijving van het vaccinatiewerk hetgeen hij verrichtte in zijn thuisland. Hij kon precieze informatie geven door welke organisatie dit werk geleid werd, wie hiervoor verantwoordelijk was en hoe hij aangesproken werd om dit werk uit te voeren.

Dat er absoluut geen rekening mee wordt gehouden met het feit dat verzoeker slechts 17 jaar was toen hij zijn thuisland verliet.

Dat er geen rekening wordt gehouden met het feit dat verzoeker weldegelijk voldoende informatie kan overmaken, hetgeen blijk geeft van voldoende kennis van zijn thuisdorp Logarlam.

Dat verzoeker stellig is omtrent zijn afkomst en verblijf te Logarlam.

Geloofwaardigheid documenten ter staving van asielaanvraag

Verwerende partij stelt ook de bewijswaarde van de overhandigde documenten in vraag. Ze stelt dat de authenticiteit van de documenten uit Afghanistan niet kan worden bewezen wegens de hoge mate van corruptie in dat land. Bijgevolg bezitten de documenten niet voldoende bewijskracht om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid in verzoekers' relaas te herstellen.

Ten eerste is het zeer kort door de bocht om te stellen dat er 'de authenticiteit van de documenten uit Afghanistan niet kan worden bewezen wegens de hoge mate van corruptie en vervalsers in dat land'. Verwerende partij wil dus zeggen dat geen enkel document uit Afghanistan dat door een asielzoeker wordt voorgelegd als authentiek kan worden beschouwd.

Ter staving van zijn afkomst, zijn verblijf en zijn werkzaamheden in zijn dorp Logarlam, legt verzoeker volgende documenten neer: Taskara, een brief van zijn school, de schoolresultaten, een talibandreigbrief, de attestatie van verzoekers' werk betreffende het geven van vaccinaties door het Ministerie van Volksgezondheid, overzicht salaris, verschillende foto's waaronder schoolfoto's.

Verwerende partij tracht de draagkracht van deze documenten te weerleggen: 'De neergelegde documenten vermogen de appreciatie van het Commissariaat-Generaal niet te wijzigen. De Taskara, de brief van uw school, uw schoolresultaten, een attestatie van uw werk van het geven van polio vaccinaties door het Ministerie van Volksgezondheid, een overzicht van de salarissen van diegenen die de vaccinaties gaven aan de Wereldgezondheidsorganisatie en de dreigbrief van de taliban kunnen uw relaas en herkomst slechts ondersteunen bij geloofwaardige verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is/.

Verwerende partij stelt daarboven dat officiële Afghaanse documenten zeer gemakkelijk, op niet-reguliere wijze verkregen kunnen worden en dat hierdoor bijgevolg de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief is en niet volstaan om de zagezegde ongeloofwaardigheid van zijn relaas herstellen.

Dat verwerende partij uiteindelijk de verklaringen van verzoeker niet aan een onderzoek onderwerpt, maar ze afwijst als ongeloofwaardig.

Dat men zelfs nog verder gaat door te stellen dat er een gebrekkige medewerking was. Dat verzoeker echter alle aan hem gestelde vragen in de mate van het mogelijke heeft beantwoord tijdens een interview dat 3u en 40 minuten heeft geduurd.

Dat de motivering van verwerende partij dan ook niet juist is.

Dat bepaalde documenten zoals de foto's en schoolfoto's zeker niet evident na te maken zijn.

Dat de attestaties van verzoekers' werk van het geven van polio vaccinaties, samen met de gedetailleerde verklaring die hij hieromtrent heeft afgelegd, voldoende bewijs vormt van deze werkzaamheden uitgevoerd door verzoeker.

Dat ook de overige documenten naar werkelijke waarde geschat dienen te worden. En het loutere feit dat deze documenten 'gemakkelijk' vervalst en nagemaakt kunnen worden, is op zich niet voldoende om aan te nemen dat in casu verzoekers' voorgelegde documenten vervalst en dus niet- officieel zijn.

Verwerende partij had deze documenten dus stuk per stuk moeten onderzoeken en dit in samenhang met het gedetailleerd relaas van verzoeker. Door dit niet te doen, werd duidelijk de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht geschonden.

Vertaling interview CGVS dd. 08/11/2017

Op 08/11/2017 werd verzoeker uitgenodigd op het Commissariaat-Generaal voor de vluchtelingen en staatlozen om gehoord te worden.

Tijdens dit verhoor was er een tolk aanwezig, het verhoor werd vertaald naar Pashtu. De interviewer noteerde verzoeker zijn verhaal in het Nederlands. Doch werd er van de interviewer naar de tolk in het Engels gecommuniceerd en niet in het Nederlands.

Dit betekent dat het interview van het Nederlands naar het Engels en vervolgens naar het Pashtu vertaald werd.

Het is een vaststaand feit dat er bepaalde informatie verloren gaat bij de vertaling van de gehoortaal naar de taal van het interview. Dat het onverantwoord is om tot tweemaal toe te vertalen in éénzelfde interview.

Dat de vraag gesteld kan worden of de interviewer in het bezit was van een officieel getuigschrift van voldoende kennis van het Engels.

Dat het zeer aannemelijk is dat hierdoor bepaalde informatie verloren gegaan is en bepaalde belangrijke nuances niet duidelijk waren voor verzoeker.

Dat bepaalde onduidelijkheden in het verhaal van verzoeker daarom ook gekaderd dienen te worden in dit gebrekkig interview.

Dat verwerende partij had moeten nagaan in het licht van de aangehaalde elementen of verzoeker nu in aanmerking zou komen voor toepassing van art. 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Dat dit onderzoek in casu niet werd gevoerd in het kader van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing bevat aldus geen afdoende motivering en komt tekort aan de zorgvuldigheidplicht die men mag verwachten in elk concreet geval."

- In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:

"artikel 48/4 Vreemdelingenwet en van artikel 1 van de Conventie van Genève in samenhang met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur. met name de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel alsook in samenhang met artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen".

Hij stelt concreet als volgt:

"Dat de bestreden beslissing heeft geoordeeld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland) en dat daarom de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst vormen.

Verwerende partij is van oordeel dat het niet volstaat louter te verwijzen naar de Afgaanse nationaliteit om aan te tonen dat verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoeker dient het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon aannemelijk te maken, hoewel daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist is. Verzoeker zou een dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk maken door geen duidelijkheid te scheppen over zijn voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

Dat verzoeker weldegelijk aantoont dat hij afkomstig is uit Laghman, waar de veiligheidssituatie zeer onstabiel is.

In het veiligheidsrapport van vorig jaar uitgaande van UNICEF en met betrekking tot de situatie in Afghanistan wordt gesteld:

"The Eastern Region (Nangarhar, Laghman, Kunar and Nuristan) where most returnees are destined to settle, are relatively unstable areas, with escalated risks of armed conflict between government forces and support elements, tribal armed groups, and different anti-government elements; as well as at high risk of IEDs and abductions."

In een recent rapport van 15.06.2017 van de VN over de situatie in Afghanistan wordt er geschreven;

"The eastern and southern regions were the most volatile, with a 22 per cent increase in incidents in the eastern region compared with the same period in 2016. The Taliban focused their attacks on Badakhshan, Baghlan, Farah, Faryab, Helmand, Kunar, Kunduz, Laghman, Sari Pul, Zabul and Uruzgan Provinces. Taliban attacks against the Afghan National Defence and Security Forces around Lashkar Gah and surrounding districts in Helmand Province were repelled after the Afghan National Army Special Forces received support through international military-conducted airstrikes"

De prominente aanwezigheid van de Taliban en daarmee in verband te brengen reële dreiging voor verzoeker kan dus niet ontkend worden.

Toch vindt verwerende partij dat niet mag worden besloten dat verzoeker een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Dat verwerende partij dit onvoldoende motiveert en onvoldoende de elementen aanbrengt waarop zij zich steunt om tot dit besluit te komen.

Bijgevolg heeft verwerende partij onvoldoende concreet onderzoek verricht naar de veiligheidssituatie in zijn dorp Laghman waardoor er niet voldoende afgetoetst is of verzoeker een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van art. 48/4 §2, c Vreemdelingenwet."

2.1.2. Ter zitting legt verzoeker nog een aanvullende nota neer met (1) bewijzen van zijn grond en zijn huis in Logarlam en (2) foto's van de aanval op zijn vader in de eerste week van mei 2018, alsook enkele jeugdfoto's.

2.1.3. Na de sluiting van de debatten, bij aangetekend schrijven van 26 mei 2018, legt verzoeker van zijn vriend en dorpsgenoot H.K. de beslissing van de commissaris-generaal van 17 november 2017 tot toekenning van de vluchtelingenstatus en de verblijfskaart voor.

2.2. De Raad beoordeelt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. Aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund.

2.3. Wat de vluchtelingenstatus betreft, spreekt verzoeker de motivering over het gebruik van de Pakistaanse roepie in zijn voorgehouden regio van herkomst louter tegen. De verwijzing naar het feit dat dit een buitenlandse munt is, doet geen afbreuk aan de motivering van de bestreden beslissing op dit punt. Deze motivering is correct en pertinent, vindt steun in het administratief dossier en wordt door de Raad overgenomen: *“Gevraagd naar de munt die gebruikt wordt in uw district, zegt u dat dit afghani is (CGVS, p. 16). Gevraagd of afghani de enige munt is die gebruikt wordt in uw district, zegt u van wel (CGVS, p. 16). Gevraagd of u ooit van kaldar hebt gehoord, zegt u dat mensen zeggen dat kaldar ook bestaat (CGVS, p. 17). Gevraagd waar het gebruikt wordt, zegt u het niet te weten (CGVS, p. 17). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, worden er voornamelijk Pakistaanse roepies, of kaldar, gebruikt in de zuidelijke provincies van Afghanistan, door de nabijheid van het buurland Pakistan (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u niet op de hoogte bent van de gebruikelijke munteenheid in uw regio, doet vragen rijzen omtrent uw voorgehouden herkomst.”* De Raad merkt bijkomend op dat verzoeker verklaarde dat hij cash werd betaald voor zijn hulp bij het vaccineren en hij ook boodschappen deed in de bazaar (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 11 en 29), zodat verzoekers kennis frappant ontoereikend is over het gebruik en de omloop van Pakistaanse roepies in de provincies die grenzen aan Pakistan.

Ook de motivering over het feit dat een dam de voornaamste energieleverancier is van verzoekers voorgehouden regio van herkomst wordt niet in een ander daglicht gesteld door zijn jeugdige leeftijd en het feit dat hij steeds bij zijn ouders woonde, zodat ook dit motief wordt hernomen: *“Gevraagd of er dammen in uw regio zijn, zegt u van niet (CGVS, p. 27). Gevraagd of Darunta gekend is voor iets, zegt u dat er vissen zijn daar (CGVS, p. 27). Gevraagd hoe mensen elektriciteit krijgen in uw regio, zegt u dat mensen zonnepanelen gebruiken (CGVS, p. 28). Opnieuw gevraagd hoe elektriciteit in de regio wordt gegenereerd, zegt u dat er enkel zonnepanelen zijn in uw dorp (CGVS, p. 28). Gevraagd of er dammen zijn die elektriciteit genereren in uw district, zegt u van niet (CGVS, p. 31). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, is er een dam in Darunta die elektriciteit genereert. Deze dam is vitaal voor de elektriciteitsvoorziening in de regio (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u hiervan geen weet hebt, ondanks dat u naar Darunta geweest zou zijn (CGVS, p. 15), is opvallend.”* De dam van Darunta ligt nabij verzoekers geboortedorp, op de grens met zijn beweerde regio van herkomst. Verzoeker heeft samen met zijn leider van het vaccinatieproject Darunta bezocht, zodat het niet aannemelijk is dat verzoeker hiervan niet op de hoogte is.

Verzoeker heeft aangegeven dat zijn geboortedorp slechts een groep huizen is en dat zijn vader leefde van de verkoop van groenten afkomstig van meestal de dorpelingen. Verzoeker houdt voor dat hij een achtergrond heeft in de landbouwgemeenschap daar, en een opleiding zou hebben gehad in een landbouwschool in Qarghayi. Verzoekers verklaring dat hij nooit een imkerij heeft gezien in zijn dorp is niet voor interpretatie vatbaar. Deze imkerij is een gesubsidieerd ontwikkelingsproject van USAID (Landeninformatie, stuk 19, nr. 6), zodat het feit dat verzoeker hier niets van afweet verder afbreuk doet aan het feit dat hij uit Logarlam afkomstig zou zijn. De motivering van de bestreden beslissing hierover wordt bevestigd: *“Gevraagd of er honing wordt verzameld in uw regio, zegt u dat dat misschien gebeurt, maar dat u het niet zag (CGVS, p. 16). Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt, dat er een imkerij in uw dorp is (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).”*

Het loutere verweer dat zijn gebrekkige geografische kennis van naburige districten en provincies op zich niet bewijst dat verzoeker niet uit Logarlam afkomstig is, ondermijnt de motivering van de bestreden beslissing op dit punt niet.

Bovendien is dit zeker niet de enige vaststelling in de bestreden beslissing, maar vormt dit een onderdeel van een uitgebreide motivering, gelet op de hierboven besproken motieven.

Daarbij wordt rekening gehouden met verzoekers scholingsgraad. Hieraan voegt de Raad toe dat verzoeker ook een voorgehouden achtergrond heeft als vaccinatiemedewerker die rondreisde in de regio. Verzoeker kon overigens wel vele provincies opsommen (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 15), maar deze niet correct linken aan hun nabijheid ten opzichte van Laghman (*Ibid.*, p. 24; Landeninformatie, stuk 19, nr. 3). De Raad sluit zich dan ook aan bij de motivering van de bestreden beslissing: *“Gevraagd welke districten aan uw district grenzen, noemt u Bad Pagh en de provinciale hoofdstad (CGVS, p. 4). Gevraagd of er nog districten zijn die grenzen aan uw district, zegt u van niet en herhaalt u uw vorig antwoord (CGVS, p. 4). Gevraagd of er een andere provincie aan uw district grenst, noemt u Nangarhar op (CGVS, p. 4). Gevraagd welke districten van Nangarhar aan uw district grenzen, noemt u Behsud op (CGVS, p. 4). Gevraagd of er nog districten van Nangarhar aan uw district grenzen, zegt u dat u het niet weet (CGVS, p. 4). Gevraagd naar Surkhrod, weet u dat het een district is (CGVS, p. 25). Gevraagd waar het ligt, zegt u louter dat er jongens in het centrum van Surkhrod, Nangarhar, afkomstig zijn (CGVS, p. 25). In werkelijkheid grenst het district Qarghayi aan de districten Mehtarlam, Alingar, Surkhrod, Dara-e-Nur, Behsud, Khogyani, Kuzkunar en Surobi, waarbij de districten Surkhrod, Dara-e-Nur, Behsud, Khogyani en Kuzkunar tot de provincie Nangarhar behoren en het district Surobi tot de provincie Kaboel behoort (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).*

Gevraagd welke provincies aan uw provincie grenzen, noemt u Nangarhar, Surobi en Nuristan op (CGVS, p. 24). Gevraagd of er nog provincies zijn die aan uw provincie grenzen, noemt u Badakshan op (CGVS, p. 24). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, grenzen de provincies Kapisa, Kaboel, Nangarhar, Pansjir, Nuristan en Kunar aan uw district (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Gezien uw herkomst uit het district Qarghayi en uw scholingsgraad is het vreemd dat uw kennis hierover in dergelijke mate beperkt is.”

De bespreking van de kritiek in het verzoekschrift op de overige motieven over verzoekers afgelegde verklaringen die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, dringt zich niet langer op, gezien uit de bovenstaande overwegingen blijkt dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit Logarlam, in het district Qarghayi, in de provincie Laghman in Afghanistan. Verzoeker gaf immers aan zijn hele leven daar te hebben gewoond (DVZ-verklaring, stuk 16, p. 4). Hierdoor kan evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

Verzoekers verweer tegen de motivering over de door hem neergelegde documenten laat niet toe om deze in een ander daglicht te stellen. Hij beperkt zich tot het louter in twijfel trekken van de conclusies die de commissaris-generaal verbindt aan het feit dat Afghaanse documenten slechts een geloofwaardig asielerelaas kunnen ondersteunen. Bijgevolg wordt ook deze motivering overgenomen: *“De neergelegde documenten vermogen de appreciatie van het Commissariaat-Generaal niet te wijzigen. Uw taskara, de brief van uw school, uw schoolresultaten, een attestatie van uw werk van het geven van polio vaccinaties door het Ministerie van Volksgezondheid, een overzicht van de salarissen van diegenen die de vaccinaties gaven van de Wereldgezondheidsorganisatie en de dreigbrief van de taliban kunnen uw relaas en herkomst slechts ondersteunen bij geloofwaardige verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is. Uit objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse “officiële” documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. Wat betreft de foto's die van uzelf neerlegt, dient er op gewezen worden dat hieruit niet afgeleid kan worden op welke locatie deze foto's genomen zijn, noch of u er hebt verbleven tot voor uw vertrek uit Afghanistan.”*

Over de bij ter zitting neergelegde aanvullende nota gevoegde privé-foto's herhaalt de Raad de vaststelling dat uit dergelijke foto's niet kan worden afgeleid waar deze foto's werden genomen, zodat deze geenszins afbreuk doen aan de motivering die verzoekers herkomst niet aannemelijk heeft gemaakt. Wat de overige documenten in deze aanvullende nota betreft, merkt de Raad op dat deze niet werden opgesteld in het Nederlands en daarom, in toepassing van artikel 8 van het PR RvV niet in overweging worden genomen, bij gebrek aan een voor eensluidend verklaarde vertaling.

De elementen die verzoeker na de sluiting van de debatten heeft neergelegd in een aanvullende nota, ingediend bij aangetekend brief van 26 mei 2018, worden ambtshalve uit de debatten geweerd, in toepassing van artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoeker de beweerde herkomst uit Logarlam, in het district Qarghayi, in de provincie Laghman in Afghanistan niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Afghaanse nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoeker op dit punt uitdrukkelijk werd aangesproken tijdens het CGVS-interview en dus de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 2). Verzoeker, een jonge, alleenstaande man, die het Dari en het Pashtou machtig is, komt in wezen niet verder dan de algemene verwijzing naar de oorlog in Afghanistan en de situatie in Afghanistan, zonder dat hij concreet duidt waarom deze hem zou verhinderen om terug te keren naar Afghanistan. Het staat immers vast dat verzoekers verklaringen bewust de ware toedracht van zijn verzoek om internationale bescherming verbergen.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig juni tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP